

3 Αυγούστου 2026: 49 χρόνια από την κοίμηση του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄, πρώτου Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας

[/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

«Ολίγον μετά την 10ην μ.μ. της χθες ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Αρχιεπίσκοπος Μακάριος Γ΄ ενεφάνισεν εικόνα μείζονος καρδιακής κρίσεως, ήτις ταχέως ωδήγησεν εις βαρείαν διαταραχήν της καρδιακής λειτουργίας. Παρά τα εφαρμοσθέντα σύντονα μέτρα ανανήψεως, ο Μακαριώτατος απεβίωσε περί την 5.15΄ της σήμερον, 3ης Αυγούστου 1977».

- **Γράφει η Δρ Σωτηρούλα Βασιλείου, Επιστ. Λειτ. Ιδρύματος Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄**

Με αυτές τις δύο προτάσεις οι θεράποντες ιατροί του πρώτου Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας, Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄, ανακοίνωσαν την εκδημία

του εις Κύριον.

Λίγο αργότερα, στην επίσημη ανακοίνωση της κοιμήσεως από το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου, τονίστηκε το βάρος της απώλειας για την Κύπρο, τον Ελληνισμό και τον κόσμο: *«Επί τω αδοκίτῳ θανάτῳ του Μακαριωτάτου θρηνεῖ ἡ Κύπρος ὅλη. Πενθεῖ το Πανελλήνιον. Θλίβεται ἡ φιλελευθέρα καὶ φιλειρηνικὴ Ἀνθρωπότης. Το Παγκόσμιον ἐστερήθη τοῦ θαρραλέου ἀγωνιστοῦ καὶ υπερασπιστοῦ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, τοῦ συμβόλου τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας. Το Πανελλήνιον ἔχασε τὸν τίμιον, τὸν συνεπῆ, τὸν ἀνυπέρβλητον πατριώτην, τὸν μετὰ σθένους ἀκαταβλήτου υπερμαχήσαντα τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Το Παγκύπριον ἀπώλεσε τὸν μέγα ἐκκλησιαστικόν καὶ ἐθνικόν τοῦ Ἡγέτην [...]. Ὁ Μακάριος ὁ Γ΄ ὑπήρξε μίᾳ τῶν γερασμιωτέρων πρωθιεραρχικῶν μορφῶν [...], καὶ μίᾳ τῶν πλέον ικανῶν, υψηλοφρόνων καὶ σωφρόνων πολιτικῶν φυσιογνωμιῶν με παγκόσμιον ἀκτινοβολίαν καὶ ἀναγνώρισιν καὶ γενικόν κύρος καὶ θαυμασμόν».*

Ακολούθησε σύγκληση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου, υπό την Προεδρία του Τοποτηρητή του Αρχιεπισκοπικού Θρόνου, Μητροπολίτη Πάφου Χρυσοστόμου. *«Κατῴδυνοι τὴν ψυχὴν ἀγγέλλομεν πρὸς τὸν εὐλαβὴ κλῆρον καὶ τὸν εὐσεβὴ Ἑλληνικόν λαόν τὸν θάνατον τοῦ μακαριστοῦ ἡμῶν Πατρός, αἰοδίου Αρχιεπισκόπου καὶ Ἐθνάρχου ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΤΟΥ Γ΄, ἐπισυμβάντα σήμερον, 3ην Αὐγούστου καὶ ὥρα 5.15 π.μ. Μετὰ τὴν κηδείαν ἡ σεπτὴ σορὸς τοῦ αἰμνήστου Αρχιεπισκόπου θὰ μεταφερθῇ ἐν πομπῇ καὶ θὰ ἐνταφιασθῇ εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ ἐτοιμασθέντα χώρον ἐπὶ τῆς παρὰ τὴν Ἱεράν Μονὴν Κύκκου κορυφῆς 'Το Θρονί', [...] ἵνα βλέπῃ ἐκεῖθεν [...] ὅλην τὴν ἀγαπημένην τοῦ Κύπρον»,* γράφτηκε στο συνοδικό ανακοινωθέν, με το οποίο γνωστοποιήθηκε, επισήμως, το θλιβερό γεγονός.

Στη νεκρώσιμη ακολουθία, ἡ ὁποία τελέστηκε στις 8 Αὐγούστου, στὸν Ἱερό Ναό τῆς Παναγίας τῆς Παλλουριώτισσας, καὶ στὴν ταφή, στὸ Θρονί τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου, παρέστησαν 60 εκπρόσωποι κρατῶν, δεκάδες ἀντιπρόσωποι χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ περίπου 250.000 κόσμος.

Στον επικήδειο λόγο του, ο Τοποτηρητής επισήμανε, μεταξύ άλλων: «Το άγγελμα του θανάτου του σαν φοβερός σεισμός συγκλόνισε συθέμελα και εσκότισε τον ουρανό της Κύπρου. Γιατί έπεσε ο πρωταγωνιστής της λευτεριάς και της δικαιοσύνης, έπεσε στον αγώνα για την επικράτηση των ηθικών αρχών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. [...] Πίστευε και αγωνιζόταν για τα ανθρώπινα δικαιώματα και έπεσε γι' αυτά, κτυπημένος από την ασυνέπεια, την ανειλικρίνεια, την υποκρισία των ισχυρών της γης. [...] Πώς να χωρέση στην ψυχή μια τέτοια καταιγίδα, όταν μισή η Πατρίδα βρίσκεται και ο αγωνιστής νεκρός; [...] Μακάριε, [...] οι χιλιάδες του αγαπημένου λαού σου, που κατακλύζουν σήμερα το χώρο τούτο για να σε χαιρετίσουν για ύστατη φορά, [...] είναι [...] η πιο ζωντανή μαρτυρία του μεγαλείου σου [...]».

Ακολουθώντας, ο Προεδρεύων της Δημοκρατίας Σπύρος Κυπριανού, στο πλαίσιο του δικού του επικήδειου, προέβαλε το χρέος του Ελληνισμού έναντι του Εθνάρχη: «Ο Ελληνισμός ολόκληρος γονατίζει μπροστά [...] στον Ηγέτη που έγινε ίνδαλμα όλων των λαών της γης, που αγωνίζονται για την ελευθερία τους και τη δικαιοσύνη. [...] Είναι όρκος μας να ακολουθήσουμε πιστά τα βήματά του, όλος ο λαός, όλη η πολιτική ηγεσία, όλος ο Ελληνισμός και να συνεχίσουμε τον αγώνα ανένδοτοι [...] μέχρις ότου να δικαιωθεί ο τόπος αυτός».

«Αδελφοί, οι μεγάλοι νεκροί δεν εκλείπουν. Η παρουσία τους γίνεται στη μεταθανάτια πορεία τους μέσα στην ιστορία ακόμη πιο έντονη. Κλαίμε διότι πέθανε ο Μακάριος. Και ξεχνάμε ότι ο Μακάριος ζει. Ζει στην ψυχή όλων σας, στη θέλησή σας να πραγματοποιήσετε τη δική του θέληση. Δεύτε, πονεμένοι αδελφοί, να λάβετε θάρρος, δύναμη και πίστη. Ο Μακάριος υπήρξε η Κύπρος και η Κύπρος δεν πεθαίνει», τόνισε εμφαντικά ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Τσάτσος, στον δικό του αποχαιρετισμό.

Σήμερα, 49 χρόνια μετά την κοίμηση του Αρχιεπισκόπου Κύπρου Μακαρίου Γ΄, πρώτου προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας η πατρίδα μας εξακολουθεί να είναι ημισκλαβωμένη ενώ θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα των Κυπρίων εξακολουθούν να παραβιάζονται. Υπό το βάρος αυτών των δεδομένων, ηγεσία και λαός οφείλουμε, αντλώντας διδάγματα από την πορεία του Εθνάρχη, να αγωνιστούμε ενωμένοι για την ενίσχυση και ανάδειξη της διεθνούς σημασίας της Κύπρου και την απαλλαγή της από την τουρκική κατοχή.

